

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii ¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r. poz. 478) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 2:

a) w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem;

b) po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) rodzaju mikroinstalacji oraz jej mocy zainstalowanej elektrycznej, w tym mocy zainstalowanej elektrycznej w mikroinstalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

a) nie większej niż 3 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej hydroenergię, energię wiatru na lądzie lub energię promieniowania słonecznego,

b) większej niż 3 kW i nie większej niż 10 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, hydroenergię, energię wiatru na lądzie lub energię promieniowania słonecznego

– w terminie 7 dni od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej mikroinstalacji.”;

1)

Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

1) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywę 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 16, z późn. zm.);

2) dyrektywę Rady 2013/18/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji (Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 230).

2) w art. 6:

a) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wskazanie rodzaju mikroinstalacji oraz jej mocy zainstalowanej elektrycznej, w tym o ogólnej mocy zainstalowanej elektrycznej w mikroinstalacjach o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

a) nie większej niż 3 kW, przyłączonych do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystujących do wytworzenia energii elektrycznej hydroenergię, energię wiatru na lądzie lub energię promieniowania słonecznego,

b) większej niż 3 kW i nie większej niż 10 kW, przyłączonych do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystujących do wytworzenia energii elektrycznej biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, hydroenergię, energię wiatru na lądzie lub energię promieniowania słonecznego”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Prezes URE, w terminie 45 dni od dnia zakończenia każdego kwartału, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej URE informację kwartalną o sumarycznej mocy zainstalowanej elektrycznej w mikroinstalacjach o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

1) nie większej niż 3 kW, przyłączonych do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystujących do wytworzenia energii elektrycznej hydroenergię, energię wiatru na lądzie lub energię promieniowania słonecznego;

2) większej niż 3 kW i nie większej niż 10 kW, przyłączonych do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystujących do wytworzenia energii elektrycznej biogaz rolniczy, biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, hydroenergię, energię wiatru na lądzie lub energię promieniowania słonecznego.”;

3) w art. 20 w ust. 2:

a) w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem,

b) po pkt 5 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) mikroinstalacji oraz jej mocy zainstalowanej elektrycznej, w tym o mocy

zainstalowanej elektrycznej w mikroinstalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 3 kW i nie większej niż 10 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystującej biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej - w terminie 7 dni od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej mikroinstalacji i wprowadzenia jej do sieci dystrybucyjnej.”;

- 4) w art. 21 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) sumarycznej mocy zainstalowanej elektrycznej w mikroinstalacjach o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 3 kW i nie większej niż 10 kW, przyłączonych do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystujących biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej.”;
- 5) w art. 22 w ust. 1 po pkt 4 stawia się przecinek i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) mikroinstalacji oraz jej mocy zainstalowanej elektrycznej, w tym o sumarycznej mocy zainstalowanej elektrycznej w mikroinstalacjach o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 3 kW i nie większej niż 10 kW, przyłączonych do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystujących biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej.”;
- 6) art. 39 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Łączna wartość pomocy publicznej dla wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, nie może przekroczyć różnicy między wartością stanowiącą iloczyn ceny referencyjnej energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, obowiązującej w dniu złożenia oferty przez tego wytwórcę i ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii w tej instalacji w okresie 15 lat, o których mowa w art. 92 ust. 6–8, a przychodami ze sprzedaży tej samej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii w tej instalacji ustalonymi według średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne, obowiązującej w dniu złożenia oferty.”;

7) po art. 39 dodaje się art. 39a – 39c w brzmieniu:

„Art. 39a. 1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. b i pkt 3, wytworzonej w mikroinstalacji wymienionej w art. 41 ust. 8a, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy po dniu wejścia w życie rozdziału 4, nie może korzystać z pomocy inwestycyjnej przeznaczonej na zakup, instalację, eksploatację lub modernizację mikroinstalacji, bez względu na datę i formę jej udzielenia.

2. Przed dniem rozpoczęcia obowiązku zakupu określonego w art. 41 ust. 4, wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. b i pkt 3, wytworzonej w mikroinstalacji wymienionej w art. 41 ust. 8a, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy po dniu wejścia w życie rozdziału 4, składa sprzedawcy zobowiązanemu oświadczenie potwierdzające, że nie korzystał, nie korzysta i nie będzie korzystał z pomocy inwestycyjnej przeznaczonej na zakup, instalację, eksploatację lub modernizację tej mikroinstalacji, bez względu na formę jej udzielenia.

3. W przypadku niezłożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, do zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. b i pkt 3, wytworzonej przez tego wytwórcę w mikroinstalacji wymienionej w art. 41 ust. 8a, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy po dniu wejścia w życie rozdziału 4, stosuje się cenę zakupu energii określoną w art. 41 ust. 8, o czym właściwy sprzedawca zobowiązany informuje niezwłocznie Prezesa URE.

Art. 39b. Przed zakupem, instalacją, eksploatacją lub modernizacją mikroinstalacji wymienionej w art. 41 ust. 8a, w której energia elektryczna zostanie wytworzona po raz pierwszy po dniu wejścia w życie rozdziału 4, wytwórca energii elektrycznej składa do Prezesa URE oświadczenie o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że cena zakupu energii elektrycznej z mikroinstalacji, do której posiadam tytuł prawny, na podstawie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, jest niezbędna do pokrycia nakładów związanych z jej zakupem, instalacją, eksploatacją lub modernizacją. Tym samym zakup, instalacja, eksploatacja lub modernizacja tej mikroinstalacji bez uzyskania ceny zakupu, o której mowa w art. 41 ust. 8a pkt 1 lit. a i b oraz w pkt 2 lit. a-c albo ceny minimalnej, o której mowa w ust. 8a pkt 1 lit. c oraz w pkt

2 lit. d-f, tej ustawy nie byłaby możliwa.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. O złożonym oświadczeniu Prezes URE informuje niezwłocznie właściwego sprzedawcę zobowiązanego.

Art. 39c. 1. Przed zakupem, instalacją, eksploatacją lub modernizacją mikroinstalacji wymienionej w art. 41 ust. 8a pkt 1 lit. c oraz w pkt 2 lit. d-f, w której energia elektryczna zostanie wytworzona po raz pierwszy po dniu wejścia w życie rozdziału 4, a ta energia elektryczna ma zostać zakupiona po cenie wyższej niż cena minimalna określona w tych przepisach, wytwórca energii elektrycznej składa do Prezesa URE wniosek o przyznanie pomocy, który zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) opis techniczno – ekonomiczny projektowanej mikroinstalacji;
- 3) lokalizację projektowanej mikroinstalacji;
- 4) rodzaj wnioskowanej pomocy oraz wysokość kwoty dofinansowania niezbędnej do zakupu, instalacji, eksploatacji lub modernizacji projektowanej mikroinstalacji.

2. O złożonym wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes URE informuje niezwłocznie właściwego sprzedawcę zobowiązanego.

3. Prezes URE sporządza i umieszcza na stronie internetowej URE formularze wniosku oraz opisu, o których mowa w ust. 1.

4. Prezes URE ma prawo do przeprowadzenia kontroli zgodności ze stanem faktycznym wniosku, o którym mowa w ust 1.

5. Czynności kontrolne wykonują pracownicy Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie pisemnego upoważnienia Prezesa URE oraz po okazaniu legitymacji służbowej.

6. Prezes URE może upoważnić do przeprowadzenia kontroli inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności gospodarczej. Do kontroli przeprowadzanej przez ten organ przepisy ust. 5, 7-9 stosuje się odpowiednio.

7. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli są uprawnione do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, należących do wytwórcy energii elektrycznej wytwarzanej w mikroinstalacji odnawialnego źródła energii, którzy korzystają ze wsparcia w wysokości określonej w ust. 8e;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów, w tym dokumentów księgowych i dowodów zakupu, lub danych zawartych na innych

nośnikach informacji, mających związek z przedmiotem kontroli, oraz udostępnienia ich.

8. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół zawierający ocenę zgodności ze stanem faktycznym złożonego wniosku, o którym mowa w ust. 1. Termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

9. Przeprowadzający kontrolę zamieszcza w protokole adnotację o odmowie podpisania protokołu przez kontrolowanego.

10. W przypadku gdy wytwórca nie złoży do Prezesa URE wniosku, o którym mowa w ust. 1, lub gdy kontrola, o której mowa w ust. 4, wykaże niezgodność informacji przedstawionych we wniosku ze stanem faktycznym, do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w tej mikroinstalacji stosuje się cenę zakupu energii określoną w art. 41 ust. 8, o czym Prezes URE informuje niezwłocznie właściwego sprzedawcę zobowiązanego.”.

8) w art. 41:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Sprzedawca zobowiązany dokonuje w danym roku zakupu energii elektrycznej wytworzonej w danej mikroinstalacji wyłącznie w ilości nie większej niż średnia roczna ilość stanowiąca iloczyn łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej w tej mikroinstalacji i stopnia wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej, wynoszącą w przypadku mikroinstalacji o łącznej mocy zainstalowanej:

1) nie większej niż 3 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej:

a) hydroenergię – 4250 kWh/kW/rok,

b) energię wiatru na lądzie – 650 kWh/kW/rok,

c) energię promieniowania słonecznego – 950 kWh/kW/rok;

2) większej niż 3 kW i nie większej niż 10 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej:

a) biogaz rolniczy – 7250 kWh/kW/rok,

b) biogaz pozyskany ze składowisk odpadów – 8100 kWh/kW/rok,

- c) biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków – 6000 kWh/kW/rok,
- d) hydroenergię – 4250 kWh/kW/rok,
- e) energię wiatru na lądzie – 850 kWh/kW/rok,
- f) energię promieniowania słonecznego – 950 kWh/kW/rok.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Cena zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, wytworzonej w mikroinstalacji innej niż wymieniona w ust. 8a, stanowi równowartość średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne.”,

c) po ust. 8 dodaje się ust. 8a – 8n w brzmieniu:

„8a. Cena zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. b i pkt 3, wytworzonej w mikroinstalacji, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy po dniu wejścia w życie rozdziału 4, o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

1) nie większej niż 3 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej:

- a) hydroenergię – wynosi 0,75 zł za 1 kWh,
- b) energię wiatru na lądzie – wynosi 0,75 zł za 1 kWh,
- c) energię promieniowania słonecznego – wynosi od 0,64 zł do 0,75 zł za 1 kWh

2) większej niż 3 kW i nie większej niż 10 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej:

- a) biogaz rolniczy – wynosi 0,70 zł za 1 kWh,
- b) hydroenergię – wynosi 0,65 zł za 1 kWh,
- c) energię wiatru na lądzie – wynosi 0,65 zł za 1 kWh,
- d) biogaz pozyskany ze składowisk odpadów – wynosi od 0,46 zł do 0,55 zł za 1 kWh,
- e) biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków – wynosi od 0,33 zł do 0,45 zł za 1 kWh,

f) energię promieniowania słonecznego – wynosi od 0,49 zł do 0,65 zł za 1 kWh.

8b. W przypadku gdy wytwórca energii elektrycznej w mikroinstalacji wymienionej w ust. 8a pkt 1 lit. c oraz w pkt 2 lit. d-f chce otrzymać cenę zakupu energii elektrycznej wyższą niż cena minimalna określona w tych przepisach, jest obowiązany przedłożyć wniosek, o którym mowa w art. 39c ust. 1, wraz z obliczeniem przewidywanych kosztów wytworzenia energii elektrycznej w tej mikroinstalacji, wykonanym zgodnie z ust. 8c.

8c. Przewidywane koszty wytworzenia energii elektrycznej w mikroinstalacji oblicza się wg. wzoru:

$$KWeem = \frac{\sum_{t=1}^n \frac{KI_t + KES_t + KEZ_t + KK_t}{(1+r)^t}}{\sum_{t=1}^n \frac{I_t}{(1+r)^t}}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$KWeem$ – koszt wytworzenia energii elektrycznej w danej mikroinstalacji w całym okresie wsparcia wyrażony w zł/kWh,

KI_t – koszty inwestycyjne związane z budową mikroinstalacji w kolejnym roku t -ym wyrażone w zł,

KES_t – koszty stałe związane z eksploatacją danej mikroinstalacji w kolejnym roku t -ym wyrażone w zł,

KEZ_t – koszty zmienne związane z eksploatacją danej mikroinstalacji w kolejnym roku t -ym wyrażone w zł,

KK_t – koszty kapitałowe związane z budową i eksploatacją danej mikroinstalacji w kolejnym roku t -ym wyrażone w zł,

I_t – ilość energii elektrycznej wytworzonej w danej mikroinstalacji w kolejnym roku t -ym wyrażona w kWh,

r – stopa dyskonta określona w przepisach wydanych na podstawie ust. 8d, obowiązująca w roku, w którym wytwórca składa wniosek, o którym mowa w art. 39c ust. 1.

8d. Minister właściwy do spraw gospodarki w terminie do dnia 30 listopada każdego roku określa, w drodze rozporządzenia, poziom stopy dyskonta na kolejny rok kalendarzowy, który uwzględnia się przy wyliczeniu kosztu wytwarzania energii elektrycznej w mikroinstalacjach, biorąc pod uwagę zasady udzielania pomocy publicznej na ochronę środowiska i energetykę oraz politykę energetyczną państwa.

8e. Dla wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji, którzy przedstawili wyliczenie, o którym mowa w ust. 8b, stosuje się stawkę wynikającą z tych obliczeń, z

zastrzeżeniem, że nie może ona być wyższa niż maksymalne wartości stawek określonych w ust. 8a pkt 1 lit. c oraz w pkt 2 lit. d-f.

8f. Sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, wytworzonej w mikroinstalacji wymienionej w ust. 8a, po stałej cenie ustalonej na dzień powstania obowiązku zakupu.

8g. Sprzedawca zobowiązany jest odpowiedzialny za bilansowanie handlowe energii elektrycznej wytworzonej w instalacji, o której mowa w ust. 1.”;

8h. Prezes URE ma prawo do przeprowadzenia kontroli zgodności ze stanem faktycznym obliczeń, o których mowa w ust. 8b.

8i. Czynności kontrolne wykonują pracownicy Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie pisemnego upoważnienia Prezesa URE oraz po okazaniu legitymacji służbowej.

8j. Prezes URE może upoważnić do przeprowadzenia kontroli inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności gospodarczej. Do kontroli przeprowadzanej przez ten organ przepisy ust. 8i, 8k, 8l i 8m stosuje się odpowiednio.

8k. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli są uprawnione do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, należących do wytwórcy energii elektrycznej wytwarzanej w mikroinstalacji odnawialnego źródła energii, którzy korzystają ze wsparcia w wysokości określonej ust. 8e;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów, w tym dokumentów księgowych i dowodów zakupu, lub danych zawartych na innych nośnikach informacji, mających związek z przedmiotem kontroli, oraz udostępnienia ich.

8l. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół zawierający ocenę zgodności ze stanem faktycznym złożonego wniosku, o którym mowa w ust. 1. Termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

8m. Przeprowadzający kontrolę zamieszcza w protokole adnotację o odmowie podpisania protokołu przez kontrolowanego.

8n. W przypadku gdy kontrola, o której mowa w ust. 8h, wykaże niezgodność przedstawionych obliczeń ze stanem faktycznym, do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w tej mikroinstalacji stosuje się cenę zakupu energii określoną w ust. 8, o czym Prezes URE informuje niezwłocznie właściwego sprzedawcę zobowiązanego.”.

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Ceny zakupu energii elektrycznej, o których mowa w ust. 8 i 8a, nie zawierają opłaty za bilansowanie handlowe.”;

e) po ust. 9 dodaje się ust. 9a i 9b w brzmieniu:

„9a. W przypadku gdy sumaryczna moc zainstalowana elektryczna w mikroinstalacjach o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

1) nie większej niż 3 kW, przyłączonych do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystujących do wytworzenia energii elektrycznej hydroenergię, energię wiatru na lądzie lub energię promieniowania słonecznego przekroczy 300 MW, albo

2) większej niż 3 kW i nie większej niż 10 kW, przyłączonych do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystujących do wytworzenia energii elektrycznej biogaz rolniczy, biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, hydroenergię, energię wiatru na lądzie lub energię promieniowania słonecznego przekroczy 500 MW

- ceny zakupu energii elektrycznej określonej w ust. 8a nie stosuje się do mikroinstalacji, w której po raz pierwszy wytworzono energię elektryczną i wprowadzono do sieci dystrybucyjnej po dniu zakończeniu kwartału, w którym nastąpiło to przekroczenie; Prezes URE podaje niezwłocznie informację o przekroczeniu mocy zainstalowanej elektrycznej w Biuletynie Informacji Publicznej URE.

9b. W przypadku, o którym mowa w ust. 9a, zakup energii elektrycznej odbywa się po cenie określonej w ust. 8.”,

f) skreśla się ust. 10-13, 15-18 i 20;

9) w art. 92 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu energii elektrycznej wytworzonej w:

1) mikroinstalacji od wytwórcy tej energii, po cenie określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 41 ust. 8a, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., lub

2) instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, od wytwórcy tej energii, który wygrał aukcję, po cenie ustalonej w

aukcji rozstrzygniętej nie później niż w terminie do dnia 30 czerwca 2021 r., oraz wyłącznie w ilości określonej przez danego wytwórcę w złożonej przez niego ofercie, o której mowa w art. 79.”;

10) art. 185 otrzymuje brzmienie:

„Art. 185. Od dnia wejścia w życie rozdziału 4 stawka netto opłaty OZE, o której mowa w art. 95 ust. 1, wynosi 4,01 złotych za 1 MWh i obowiązuje do końca roku kalendarzowego, w którym rozdział 4 wszedł w życie.”.

Art. 2. Do dnia 31 grudnia 2016 r. stopa dyskonta, o której mowa w art. 41 ust. 8c, wynosi 3,58 %.

Art. 3. 1. Wytwórca energii elektrycznej, który wytworzył po raz pierwszy energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii po dniu wejścia w życie rozdziału 4, może, do dnia 31 grudnia 2016 r., sprzedawać tę energię z zastrzeżeniem, że wytworzona energia jest w całości wprowadzana do sieci i sprzedawana na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1 składa do Prezesa URE oświadczenie, że energia elektryczna wytworzona w instalacji będzie w całości wprowadzana do sieci i sprzedawana na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. W przypadku, gdy:

1) wytwórca, o którym mowa w ust. 1 nie złoży oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, albo

2) ze złożonego oświadczenia albo z wyników kontroli przeprowadzonej na podstawie ust. 5 wynika, że energia elektryczna wytworzona w tej instalacji nie będzie w całości wprowadzana do sieci i sprzedawana na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

– Prezes URE wydaje decyzję o zakazie uczestnictwa przez danego wytwórcę w systemie wsparcia określonym w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r. poz. 478) w stosunku do energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii wytworzonej w tej instalacji odnawialnego źródła energii; o wydanej decyzji Prezes URE

niezwłocznie informuje właściwego sprzedawcę zobowiązanego albo Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

5. Prezes URE ma prawo do przeprowadzenia kontroli zgodności ze stanem faktycznym oświadczenia, o którym mowa w ust. 2.

6. W przypadku wygrania aukcji przez wytwórcę określonego w ust. 1, 15-letni okres sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 1, po cenie ustalonej w aukcji rozpoczyna się od dnia następującego po dniu wygrania aukcji przez tego wytwórcę i trwa nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r.

7. W przypadku wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w ust. 1, przepisy rozdziału 4 dotyczące instalacji, o której mowa w art. 72 pkt 2 lit. a stosuje się odpowiednio.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

DYREKTOR

Janusz Piłkowski

14.05.15

GLÓWNY SPECJALISTA
ds. Legislacji

Joanna Nitkowska

2015.05.14

PELNOMOCNIK RZĄDU DO SPRAW
DEREGULACJI GOSPODARSTWA
SEKRETARZ STANU

Jerzy W. Pietrewicz

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel uchwalenia ustawy

Celem niniejszego projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii jest usunięcie wątpliwości interpretacyjnych (prawnych i redakcyjnych) regulacji, które nie weszły jeszcze w życie, a związanych z brzmieniem niektórych przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r. poz. 478), w szczególności art. 41 ustawy, które dotyczą kwestii dopuszczalności pomocy publicznej dla wytwórców tak prowadzących, jak i nieprowadzących działalności gospodarczej, którzy jednak w świetle przepisów dotyczących dopuszczalności pomocy publicznej traktowani są jako *sui generis* przedsiębiorcy.

Ponadto, zmiany ustawy i usunięcie ww. wątpliwości interpretacyjnych w kształcie zaproponowanym w projekcie mają na celu jedynie wprowadzenie zmian o charakterze technicznym i doprecyzującym, które pozwolą na funkcjonowanie tych regulacji w obrocie prawnym. Mając na uwadze wskazane potrzeby i cel uchwalenia niniejszej ustawy zaproponowano dokonanie zmian w przepisach ustawy o odnawialnych źródłach energii czyniących możliwym skorzystanie przez obywateli z rozwiązań pro-obywatelskich zawartych w przepisach tej ustawy.

Proponowane zmiany pozwolą uniknąć ryzyka braku możliwości stosowania niektórych przepisów art. 41 ww. ustawy

Przedstawiane zmiany wprowadzają do ustawy o odnawialnych źródłach energii, w szczególności podstawę prawną do wymogów określonych w *Wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014-2020* (Dz. Urz. UE seria C, Nr 200 z 28.06.2014, s.1), które w pełnym zakresie dopuszczają, jako zgodne z zasadami wspólnego rynku, instrumenty rynkowe, takie jak aukcje czy procedury przetargowe zgodne z zasadami konkurencji otwarte dla wszystkich producentów wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii, konkurujących ze sobą na równych warunkach, które powinny zasadniczo zapewnić ograniczenie dotacji do minimum.

Ponadto, również w świetle postanowień art. 42 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) Nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 26 czerwca 2014 r. (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1) pomoc przyznaje się w drodze procedury przetargowej zgodnej z zasadami konkurencji i opartej na jasnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych kryteriach, która jest otwarta dla wszystkich wytwórców produkujących energię elektryczną ze źródeł odnawialnych w sposób niedyskryminacyjny.

W związku z tym konieczne jest wprowadzenie do systemu prawa regulacji umożliwiających skorzystanie przez prosumentów (mikro wytwórców), wytwarzających energię elektryczną w mikroinstalacji, z mechanizmu wsparcia określonego w art. 41, w kontekście możliwości i dopuszczalności korzystania z pomocy publicznej.

2. Wskazanie różnic pomiędzy dotychczasowym i projektowanym stanem organizacyjnym i prawnym

Przedstawiając w zarysie ww. wątpliwości interpretacyjne należy zwrócić uwagę, że ustawa o odnawialnych źródłach energii nie definiuje pojęcia „*nowobudowanej instalacji odnawialnego źródła energii*”. Nie definiuje tego także żaden inny akt prawny. Nie wiadomo zatem, do jakich konkretnie instalacji ust. 10, ale także i 15, miałyby mieć zastosowanie. Nie określono bowiem daty granicznej oraz sposobu jej określenia, która dzieliłaby zbiór instalacji odnawialnego źródła energii na te „*nowobudowane*” i pozostałe. Wreszcie niejednoznaczne jest posłużenie się w art. 41 ust. 11 i 16 pojęciem „*oddania do użytkowania*”. W pozostałych ustępach tego artykułu (oraz pozostałych przepisach ustawy) okres 15 lat, przez który danej instalacji przysługuje wsparcie określone w ustawie liczony jest od „*pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej*”. Trudno jest zrozumieć, dlaczego w przypadku instalacji, o których mowa w ust. 10 i 15, okres ten liczony jest w sposób odmienny. W praktyce moment „*oddania do użytkowania*” danej instalacji może się pokrywać z momentem wprowadzenia po raz pierwszy do sieci dystrybucyjnej energii elektrycznej wytworzonej w danej instalacji. Jednak, kwestii tych ustawa nie przesądza.

Artykuł 41 ust. 11 i 16 wskazują, że sprzedawcy zobowiązanemu przysługuje prawo do pokrycia strat wynikłych z tytułu zakupu energii elektrycznej po cenach gwarantowanych. Przepisy te nie określają jednak trybu ich pokrycia. Ustęp 20 z kolei stanowiąc, że „*koszty zakupu energii ze źródeł wymienionych w ust. 10 i 15 rozliczane są na zasadach określonych*

art. 95.” nie rozwiązuje problemu sposobu rozliczania strat, o których mowa w ust. 11 i 16. Wynika to z faktu, że art. 95 dotyczy opłaty OZE, która może być przeznaczona (poza kosztami działalności OREO SA) jedynie na pokrycie ujemnego salda z art. 93 ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3. Nie wiadomo jednak, czy „straty” z ust. 10 i 15 art. 41 są równoznaczne „ujemnemu saldu” z art. 95 (jeśli tak, to te same pojęcia powinny być określane tymi samymi terminami w jednej ustawie) oraz czy obowiązek z art. 41 ust. 1 (z którym wiąże się prawo pokrycia ujemnego salda) obejmuje również obowiązek z ust. 10 i 15, czy też ust. 10 i 15 konstruują inny rodzaj obowiązku.

Zgodnie z art. 41 ust. 12 i 17 taryfy gwarantowane dla instalacji odnawialnych źródeł energii o mocy do 3 kW obowiązują do momentu, gdy łączna moc oddawanych do użytku źródeł nie przekroczy 300 MW, a taryfy dla instalacji 3-10 kW – do momentu, gdy łączna moc oddawanych do użytku źródeł nie przekroczy 500 MW.

Ustawa nie wskazuje jednak, jaki podmiot, w jakim trybie i na jakiej podstawie ma kontrolować aktualny stan mocy zainstalowanej w poszczególnych instalacjach. Nie jest również możliwe przyznanie takiej kompetencji Prezesowi URE na podstawie przepisów ustawy – Prawo energetyczne, gdyż w tej ustawie także brakuje odpowiedniej podstawy prawnej. W związku z tym sprzedawca zobowiązany do zakupu wytworzonej energii w mikroinstalacji nie będzie dysponował wiążącymi informacjami, czy energię elektryczną wyprodukowaną w danej instalacji powinien zakupić po cenie określonej w ust. 10 i 15, czy też po cenie, o której mowa w ust. 8.

Wreszcie wsparcie dla prosumentów nie może być nadmierne i prowadzić do zbyt dużych korzyści, gdyż w takim przypadku nie będzie zgodne z przepisami Unii Europejskiej. Jeśli Komisja Europejska stwierdzi, że pomoc była udzielona nielegalnie, może nakazać zwrot otrzymanego wsparcia, co miałoby bardzo negatywne skutki dla wszystkich beneficjentów.

Zatem, biorąc pod uwagę wskazane powyżej wątpliwości wyjaśnić należy, iż przedmiotowa ustawa w art. 1 w zmianie 1, będącej zmianą do art. 5 ustawy, wprowadza zmiany pozwalające na ocenę aktualnego stanu rozwoju sektora mikro energetyki, nakładając na wytwórców obowiązek zgłoszenia operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego została przyłączona mikroinstalacja o rodzaju mikroinstalacji oraz jej mocy zainstalowanej elektrycznej, w tym o ogólnej mocy zainstalowanej elektrycznej w mikroinstalacjach.

Pozwoli to, monitorować poziom 300 i 500 MW mocy zainstalowanej, który został wskazany w ustawie, jako bazowy dla danego rodzaju mikroinstalacji nie większej niż 3 kW,

przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, oraz dla danego rodzaju mikroinstalacji większej niż 3 kW i nie większej niż 10 kW. Z powyższą zmianą koresponduje zmiana 2 w art. 6 w ust. 3 pkt 3.

Ponadto w zmianie 2 w art. 1 w lit. b nakłada się również na Prezesa URE obowiązek zamieszczania w Biuletynie Informacji Publicznej URE informację kwartalną o sumarycznej mocy zainstalowanej elektrycznej w mikroinstalacjach w terminie 45 dni od dnia zakończenia każdego kwartału.

W kolejnej regulacji w projekcie w art. 1 w zmianie 3, będącej zmianą do art. 20 ustawy, proponuje się nałożyć tożsame obowiązki na wytwórców energii elektrycznej z biogazu rolniczego, tak, aby zapewnić im możliwość partycypacji w proponowanym systemie wsparcia.

W art. 1 w zmianie 4 zakłada się zmianę ustawy poprzez dodanie w art. 21 w ust. 1 pkt 2a, którego celem jest nałożenie na operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operatora systemu dystrybucyjnego gazowego obowiązku przekazywania Prezesowi ARR informacji o sumarycznej mocy zainstalowanej elektrycznej w mikroinstalacjach. Zmiana 5 jest konsekwencją zmian zawartych w zmianie 4 do art. 1 projektu regulacji.

W art. 1 w zmianie 6 zakłada się zmianę ustawy poprzez zmianę ust. 1 w art. 39 ustawy, której to celem zmiany jest zapewnienie zgodności regulacji z zasadami dotyczącymi pomocy publicznej. Zmiana ta ma charakter *stricte* redakcyjny.

Konsekwencją zmiany 6 w art. 1 jest dodanie w zmianie 7 w art. 1, polegającej na dodaniu art. 39a - 39c, którego celem jest zapewnienie zgodności wsparcia dla wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji z przepisami dotyczącymi pomocy publicznej. Przepisy te są odwzorowaniem brzmienia art. 39, z tym, że odpowiednio dotyczą wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. b i pkt 3, wytworzonej w mikroinstalacji wymienionej w art. 41 ust. 8a, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy po dniu wejścia w życie rozdziału 4.

Regulacja art. 39a pozwoli dostosować możliwość uzyskania pomocy publicznej do wysokości, która nie będzie rodzić wątpliwości w kontekście uzyskania pomocy i stanowić będzie dopuszczalną pomoc publiczną

Regulacja art. 39b i art. 39c pozwoli wyposażyć Prezesa URE w uprawnienia kontrolne w związku z potrzebą monitorowania progów mocowych 300 i 500 MW, o których mowa w ustawie, a także pozwoli zapewnić zgodność realizowanych mikroinstalacji z prawem.

Regulacja art. 39c, pozwoli wyposażyć Prezesa URE w uprawnienia kontrolne w związku z realizacją przepisów ustanawiających system wsparcia dla grupy podmiotowej mikro wytwórców (prosumentów), których celem będzie zapewnienie zgodności z zasadami dopuszczalności pomocy publicznej. Wytwórcy w ramach ww. uprawnień kontrolnych Prezesa URE, będą zobowiązani do składania wniosków. Prezes URE będzie zobowiązany informować o złożonym wniosku właściwego sprzedawcę zobowiązanego. Celem kontroli będzie zapewnienie zgodności z zasadami dopuszczalności pomocy publicznej. W przypadku gdy wytwórca nie złoży do Prezesowi URE wniosku, lub gdy prowadzona kontrola, wykaże niezgodność informacji przedstawionych we wniosku ze stanem faktycznym, do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w tej mikroinstalacji zastosowanie będą mieć przepisy określające cenę zakupu energii, o której mowa w art. 41 ust. 8, o czym Prezes URE poinformuje niezwłocznie właściwego sprzedawcę zobowiązanego.

W art. 1 w zmianie 8 w lit. a zakłada się zmianę ustawy poprzez dodanie w art. 41 ust. 2a, który w istocie potwierdzał będzie możliwy do realizacji udział mikro-wytwórców w systemie wsparcia i nakładał będzie na sprzedawców zobowiązanych obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej w danej mikroinstalacji wyłącznie w ilości nie większej niż średnia roczna ilość stanowiąca iloczyn łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej w tej mikroinstalacji i stopnia wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej.

Wreszcie w art. 1 w kolejnej zmianie w pkt 8 w lit b nadaje się nowe brzmienie ust. 8 w art. 41, który stanowi, iż cena zakupu energii elektrycznej, wytworzonej w mikroinstalacji innej niż wymienionej w ust. 8a, stanowi równowartość średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne. Pozwoli to uniknąć wątpliwości interpretacyjnych.

W art. 1 w kolejnej zmianie w pkt 8 w lit c dodaje się po ust. 8 w art. 41, ust. 8a – 8f, zgodnie z którymi to przepisami ustawa określi obowiązek wsparcia mikro-wytwórców poprzez obowiązek zakupu w oparciu o ceny zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. b i pkt 3 ustawy, wytworzonej w mikroinstalacji, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy po dniu wejścia w życie rozdziału 4, o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej.

Zgodnie z art. 41 ust. 8a ustawy zostały określone ceny zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. pkt 1, pkt 2 lit. b i pkt 3, wytworzonej po raz pierwszy po dniu wejścia w życie rozdziału 4 i wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej.

Zgodnie z art. 41 ust. 8b w przypadku gdy wytwórca energii elektrycznej w mikroinstalacji wymienionej w ust. 8a pkt 1 lit. c oraz w pkt 2 lit. d-f chce otrzymać cenę zakupu energii elektrycznej wyższą niż cena minimalna określona w tych przepisach, jest obowiązany przedłożyć sprzedawcy zobowiązanemu wniosek, o którym mowa w art. 39c ust. 1, wraz z obliczeniem przewidywanych kosztów wytworzenia energii elektrycznej w tej mikroinstalacji, wykonanym zgodnie ze wzorem zawartym w art. 41 ust. 8c.

W realizacji tych przepisów pomocny będzie obowiązek nałożony na Ministra Gospodarki, który zgodnie z art. 41 ust. 8d zobowiązany będzie w terminie do dnia 31 listopada każdego roku określać, w drodze rozporządzenia, poziom stopy dyskonta na kolejny rok kalendarzowy, który uwzględniany będzie przy wyliczeniu kosztu wytwarzania energii elektrycznej w mikroinstalacjach.

Zgodnie z art. 41 ust. 8e dla wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji, którzy przedstawili wyliczenie, o którym mowa w ust. 8b, stosuje się stawkę wynikającą z tych obliczeń, z zastrzeżeniem, że nie może ona być wyższa niż maksymalne wartości stawek określonych w ust. 8a pkt 1 lit. c oraz w pkt 2 lit. d-f. Regulacja ta stanowić będzie o dostosowaniu poziomu wsparcia mikroinstalacji do rzeczywistych kosztów danej technologii.

Zgodnie z przepisami art. 41 ust. 8f na sprzedawcę zobowiązanego nałożony zostanie obowiązek zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, wytworzonej w mikroinstalacji wymienionej w ust. 8a, po stałej cenie ustalonej na dzień powstania obowiązku zakupu. Sprzedawca zobowiązany będzie w myśl zmienionych przepisów, zgodnie z art. 41 ust. 8g odpowiedzialny za bilansowanie handlowe energii elektrycznej wytworzonej w instalacji, o której mowa w ust. 1.

Zgodnie z art. 41 ust. 8h – 8n Prezes URE posiadał będzie prawo do przeprowadzenia kontroli zgodności ze stanem faktycznym obliczeń, o których mowa w ust. 8b. W przypadku gdy kontrola prowadzona przez Prezesa URE wykaże niezgodność przedstawionych obliczeń ze stanem faktycznym, do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w tej mikroinstalacji stosuje się cenę zakupu energii określoną w ust. 8.

Konsekwencją ww. zmian będzie konieczność wprowadzenia kompleksowej regulacji w zmianie 8 w lit. d i e do art. 1 ustawy poprzez zmianę ust. 9 w art. 41 oraz dodanie ust. 9a i 9b w art. 41. Zgodnie z tymi przepisami w przypadku gdy sumaryczna moc zainstalowana elektryczna w mikroinstalacjach o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

- 1) nie większej niż 3 kW, przyłączonych do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystujących do wytworzenia energii

elektrycznej hydroenergię, energię wiatru na lądzie lub energię promieniowania słonecznego przekroczy 300 MW, albo

2) większej niż 3 kW i nie większej niż 10 kW, przyłączonych do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystujących do wytworzenia energii elektrycznej biogaz rolniczy, biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, hydroenergię, energię wiatru na lądzie lub energię promieniowania słonecznego przekroczy 500 MW

- ceny zakupu energii elektrycznej określonej w ust. 8a nie stosuje się do mikroinstalacji, w której po raz pierwszy wytworzono energię elektryczną i wprowadzono do sieci dystrybucyjnej po dniu zakończeniu kwartału, w którym nastąpiło to przekroczenie; Prezes URE podaje niezwłocznie informację o przekroczeniu mocy zainstalowanej elektrycznej w Biuletynie Informacji Publicznej URE. W takim przypadku, zgodnie z art. 41 ust. 9b, zakup energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji odbywał się po cenie określonej w art. 41 ust. 8, tj. wynosić będzie równowartość średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne.

Dodatkowo, zmiany ustawy uregulowane w art. 1 w pkt 8 lit. a-e skutkować będą zmianami wprowadzonymi w lit. f do art. 1 niniejszej ustawy zmieniającej oraz koniecznością skreślenia ust. 10–13, 15–18 i 20 w art. 41 ustawy zmienianej. Zmiany te zawarte są w zmianie 8 do art. 1 w lit. f.

Dodatkowo, w celu kompleksowego uregulowania uprawnień mikro-wytwórców w art. 1 w zmianie 9 zakłada się również zmianę ustawy poprzez zmianę art. 92 polegającą na zobowiązaniu sprzedawcy zobowiązanego do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji od wytwórcy tej energii, po cenie określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 41 ust. 8a, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., co oznaczać będzie możliwość rozliczania ujemnego salda powstałego u sprzedawców zobowiązanych na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 4.

Wyjaśnić należy, iż u podstaw propozycji systemu wsparcia, mającej na celu zapewnienie zgodności z zasadami dopuszczalności pomocy publicznej poprzez dostosowanie systemu wsparcia dla tej grupy podmiotowej mikro wytwórców (prosumentów) przyjęto, iż stawki minimalne ujęte w zmienionym art. 41, ust. 8a pkt 1 lit c oraz w pkt 2 lit. d-f, wynikają z następujących założeń:

- 1) dla mikroinstalacji o mocy zainstalowanej nie większej niż 3 kW wykorzystujących energię promieniowania słonecznego, przyjęto:
 - a) stopień wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej na poziomie 950 kWh/kW/rok,
 - b) nakłady inwestycyjne w wysokości 5500 zł/kW mocy zainstalowanej elektrycznej,
 - c) suma kosztów eksploatacyjnych stałych, zmiennych i kapitałowych w wysokości 110 zł/kW/rok (2% nakładów), waloryzowanych corocznie o wskaźnik wzrostu cen towarów i usług w wysokości 2,5%,
 - d) stopa dyskonta 3,58%.
- 2) dla mikroinstalacji o mocy zainstalowanej większej niż 3 kW i nie większej niż 10 kW, wykorzystujących biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, przyjęto:
 - a) stopień wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej na poziomie 8100 kWh/kW/rok,
 - b) nakłady inwestycyjne w wysokości 16700 zł/kW mocy zainstalowanej elektrycznej,
 - c) suma kosztów eksploatacyjnych stałych, zmiennych i kapitałowych w wysokości 1950 zł/kW/rok, waloryzowanych corocznie o wskaźnik wzrostu cen towarów i usług w wysokości 2,5%,
 - d) stopa dyskonta 3,58%.
- 3) dla mikroinstalacji o mocy zainstalowanej większej niż 3 kW i nie większej niż 10 kW, wykorzystujących biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, przyjęto:
 - a) stopień wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej na poziomie 6000 kWh/kW/rok,
 - b) nakłady inwestycyjne w wysokości 15200 zł/kW mocy zainstalowanej elektrycznej,
 - c) suma kosztów eksploatacyjnych stałych, zmiennych i kapitałowych w wysokości 575 zł/kW/rok, waloryzowanych corocznie o wskaźnik wzrostu cen towarów i usług w wysokości 2,5%,
 - d) stopa dyskonta 3,58%.
- 4) dla mikroinstalacji o mocy zainstalowanej większej niż 3 kW i nie większej niż 10 kW, wykorzystujących energię promieniowania słonecznego, przyjęto:
 - a) stopień wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej na poziomie 950 kWh/kW/rok,

- b) nakłady inwestycyjne w wysokości 4700 zł/kW mocy zainstalowanej elektrycznej,
- c) suma kosztów eksploatacyjnych stałych, zmiennych i kapitałowych w wysokości 47 zł/kW/rok (1% nakładów), waloryzowanych corocznie o wskaźnik wzrostu cen towarów i usług wysokości 2,5%,
- d) stopa dyskonta 3,58%.

Powyższe przyjęte wartości wynikają z analiz zleczanych na potrzeby Ministerstwa Gospodarki, opracowań i analiz zewnętrznych, w tym uwzględniających dane międzynarodowe, oraz założeń własnych Ministerstwa Gospodarki.

Ponadto, w art. 1 w zmianie 10 zakłada się również zmianę ustawy poprzez zmianę art.185, który winien zapewnić, poprzez urealnienie opłaty OZE, możliwość uczestnictwa prosumentów (mikro-wytwórców) w systemie wsparcia bazującym na systemie cen gwarantowanych. W ramach urealnienia opłaty OZE założono, iż w pierwszym roku funkcjonowania ustawy OZE, zaproponowane stawki cen gwarantowanych umożliwią realizację połowy z maksymalnego limitu mocy w ramach instalacji o mocy zainstalowanej elektrycznej do 10 kW. Powyższe oznacza powstanie w 2016 r. odpowiednio: 150 MW w ramach mikroinstalacji o mocy zainstalowanej elektrycznej do 3 kW oraz 250 MW w ramach mikroinstalacji o mocy zainstalowanej elektrycznej od 3 do 10 kW. Zakłada się, iż rozwój mikroinstalacji objętych taryfami stałymi będzie dotyczył w głównej mierze instalacji fotowoltaicznych, zatem maksymalny poziom wymaganego wsparcia został obliczony przy uproszczonym założeniu, że taryfy obejmą wyłącznie mikroinstalacje fotowoltaiczne. Przy uwzględnieniu maksymalnych poziomów stawek taryf stałych, oraz prognozy cen energii elektrycznej, wymagany poziom wsparcia dla mikroinstalacji w 2016 r. wyniesie 170 mln zł. Przenosząc powyższe wyliczenia na stawkę opłaty OZE, zasadne wydaje się jej zwiększenie do kwoty w wysokości 4,01 zł/MWh.

Art. 2 ustawy zmieniającej ustawę o odnawialnych źródłach energii, jest przepisem przejściowym i zakłada, iż do dnia 31 grudnia 2016 r. stopa dyskonta, o której mowa w art. 41 ust. 8c, wynosi 3,58 %.

Według art. 43 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu, pomoc operacyjna na jednostkę energii w instalacjach działających na małą skalę (do 500 kW) nie może przekroczyć różnicy pomiędzy łącznymi uśrednionymi kosztami wytworzenia energii z danego źródła odnawialnego i ceną rynkową danej formy

energii. Koszty uśrednione powinny być przy tym aktualizowane regularnie i co najmniej raz w roku. Według ust. 6 maksymalna stopa zwrotu stosowana do obliczenia uśrednionych kosztów nie może przekraczać odpowiedniej stopy swapowej powiększonej o premię wynoszącą 100 punktów bazowych. Odpowiednią stopą swapową jest stopa swapowa waluty, w której przyznano pomoc, o terminie zapadalności odzwierciedlającym okres amortyzacji instalacji objętych pomocą. Ponadto, zgodnie z ust. 7 pomoc przyznaje się wyłącznie do czasu pełnej amortyzacji instalacji zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości, a pomoc operacyjną należy pomniejszyć o wszelką pomoc inwestycyjną przyznaną na instalację. Według komunikatu Komisji Europejskiej zawartego na stronie internetowej http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/swap_rates_en.html, stawka stopy swapowej dla waluty polskiej, dla terminu zapadalności 10 lat wynosi 2,58 %. Stawka powiększona o premię w wysokości 100 pkt bazowych wynosi zatem 3,58 %.

Art. 3 ustawy zmieniającej ustawę o odnawialnych źródłach energii, jest przepisem przejściowym i zakłada, iż wytwórca energii elektrycznej, który wytworzył po raz pierwszy energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii po dniu wejścia w życie rozdziału 4, może, do dnia 31 grudnia 2016 r., sprzedawać tę energię z zastrzeżeniem, że wytworzona energia jest w całości wprowadzana do sieci i sprzedawana na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

Przepis ten ma na celu usunięcie luki inwestycyjnej, co powinno przełożyć się na zachęcenie potencjalnych inwestorów do skorzystania z możliwości przewidzianych ustawą o odnawialnych źródłach energii. Wytwórcy zainteresowani ww. przywilejem sprzedaży całości wytworzonej energii przed wygraniem aukcji będą składali do Prezesa URE stosowne oświadczenia, pod rygorem wykluczenia z systemu wsparcia. Prezes URE będzie miał prawo do przeprowadzenia kontroli zgodności ze stanem faktycznym ww. oświadczeń.

Zgodnie z art. 4 ustawy zakłada się, iż ustawa zmieniająca wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

3. Przewidywane skutki społeczne i gospodarcze

Przedmiotowy projekt ustawy zawiera rozwiązania techniczne, które wywołają pozytywne skutki społeczne i gospodarcze. Jego uchwalenie doprowadzi do faktycznej realizacji założeń co do rozwoju energetyki pro-obywatelskiej.

4. Źródła finansowania, jeżeli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

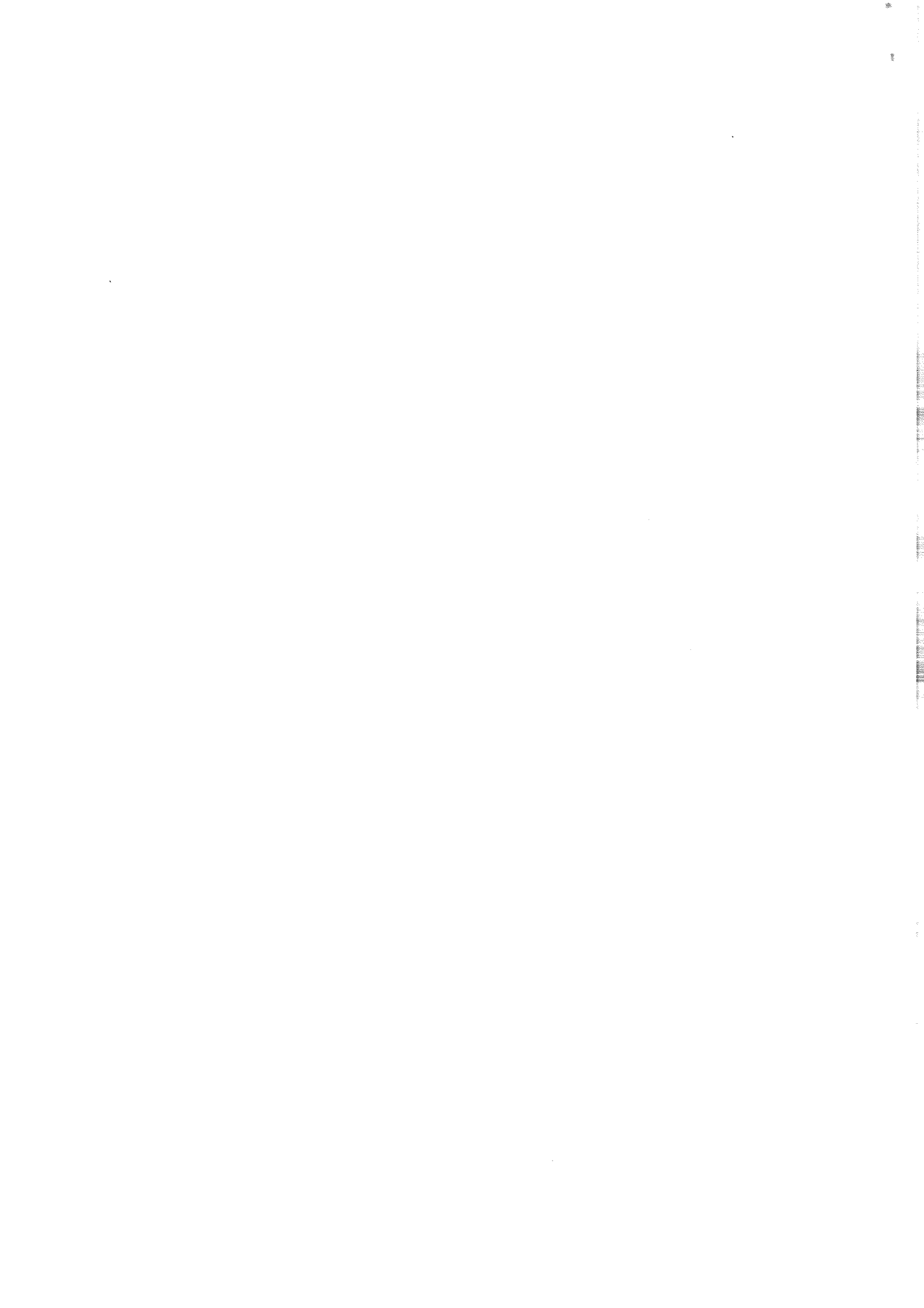
Projekt ustawy nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Zakłada się urealnienie obciążeń administracyjnych dla obywateli.

5. Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych

Przedmiotowy projekt ustawy zawiera obowiązek określania przez Ministra właściwego do spraw gospodarki w terminie do dnia 30 listopada każdego roku, w drodze rozporządzenia, poziomu stopy dyskonta na kolejny rok kalendarzowy, który uwzględnia się przy wyliczeniu kosztu wytwarzania energii elektrycznej w mikroinstalacjach, biorąc pod uwagę zasady udzielania pomocy publicznej na ochronę środowiska i energetykę oraz politykę energetyczną państwa. Obowiązek ten będzie realizowany w oparciu o zmienne dane, wynikające z komunikatów i informacji Komisji Europejskiej, aktualnych w roku, którego dotyczy obowiązek ustawy.

6. Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej albo oświadczenie, że przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej

Przedmiot niniejszego projektu ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Proponowane rozwiązanie dostosowuje system wsparcia, bazujący na stałej taryfie, do regulacji unijnych w zakresie pomocy publicznej, a w związku z tym nie wymaga odrębnej notyfikacji przepisów Komisji Europejskiej jako zgodnych ze wspólnym rynkiem. Przyjęcie proponowanych rozwiązań skutkować będzie rozszerzeniem Planu oceny programu pomocowego przekazanego do Komisji Europejskiej w dniu 20 kwietnia 2015 r.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Minister Gospodarki</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jerzy W. Pietrewicz, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Maciej Kapalski, tel. 22 693 48 88, e-mail: Maciej.Kapalski@mg.gov.pl Departament Energii Odnawialnej, Ministerstwo Gospodarki</p>	<p>Data sporządzenia projekt z dnia 14.05.2015 r.</p> <p>Źródło: Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r., poz. 478)</p> <p>Nr w wykazie prac RM UD 215</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem niniejszego przedłożenia projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii jest dostosowanie, stosownie do uwag Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, przepisów ustawy o odnawialnych źródłach energii do Wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014-2020 (Dz. Urz. UE seria C, Nr 200 z 28.06.2014, s.1), zwanych dalej „Wytycznymi KE”.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zmianie o charakterze technicznej zmiany, winny ulec, w szczególności przepisy art. 41 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r., poz. 478), oraz przepisy powiązane z regulacjami prosumenckimi, poprzez dostosowanie przepisów jeszcze nieobowiązujących do Wytycznych KE i usunięcie wątpliwości interpretacyjnych (prawnych i redakcyjnych) związanych z brzmieniem niektórych przepisów ustawy o odnawialnych źródłach energii, w szczególności art. 41 ustawy, oraz zapewnienie możliwości wykonania tych przepisów, które dotyczą zasad wsparcia mikro wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

- 1) nie większej niż 3 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej hydroenergię, energię wiatru na lądzie lub energię promieniowania słonecznego,
- 2) większej niż 3 kW i nie większej niż 10 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, hydroenergię, energię wiatru na lądzie lub energię promieniowania słonecznego.

Dodatkowo zmianie ulec winny pozostałe przepisy ustawy mające wpływ na koszt systemu wsparcia dla wytwórców (prosumentów) poprzez zapewnienie możliwości wykonania tych przepisów, które dotyczą zasad wsparcia mikro wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji oraz przepisy dostosowujące ustawę do zasad dotyczących zgodności systemu wsparcia dla mikro-wytwórców z zasadami dopuszczalności pomocy publicznej dla wytwórców tak prowadzących, jak i nieprowadzących działalności gospodarczej, będących zainteresowanych działalnością o charakterze prosumenckim.

Zmiana ustawy poprzez zapewnienie zgodności z zasadami dopuszczalności pomocy publicznej poprzez dostosowanie systemu wsparcia dla tej grupy podmiotowej mikro wytwórców (prosumentów) skutkować będzie też koniecznością zmiany w przepisach dotyczących form i zasad prowadzenia działalności gospodarczej oraz skutkować będzie potrzebą aktualizacji wysokości opłaty OZE, która pozwoli na funkcjonowanie tej grupy wytwórców w systemie wsparcia zagwarantowanej ustawą o OZE.

Określenie nowych ram systemu wsparcia dla tej grupy podmiotowej (prosumentów wytwarzających energię w mikroinstalacji do 3 kW oraz od 3 do 10 kW mocy zainstalowanej elektrycznej) nastąpi poprzez dostosowanie poziomu wsparcia i zaproponowanych stawek cen gwarantowanych zawartych w ustawie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu oraz Wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014-2020 (Dz. Urz. UE seria C, Nr 200 z 28.06.2014, s.1).

Zmiany pozwolą w bardziej precyzyjny i zrozumiały dla adresatów norm prawnych sposób podejmować decyzje inwestycyjne oraz pozwolą na rzeczywiste funkcjonowanie tych norm prawnych w obrocie prawnym.

Ostateczny kształt zmian ustawy uzależniony będzie od uwag wykazanych w procesie konsultacji społecznych oraz uzgodnień międzyresortowych.

Przepisy projektowanej ustawy dostosowują kształt regulacji prosumenckich, wysokość opłaty OZE i system wsparcia, bazujący na systemie cen gwarantowanych, do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu oraz Wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014-2020 (Dz. Urz. UE seria C, Nr 200 z 28.06.2014, s.1).

Mając na uwadze wykazane w pkt 1 potrzeby i cel uchwalenia niniejszej ustawy zaproponowano dokonanie technicznych i redakcyjnych zmian w przepisach ustawy o odnawialnych źródłach energii czyniących możliwym skorzystanie przez obywateli z rozwiązań pro-obywatelskich zawartych w przepisach tej ustawy.

Ustawodawca, uchwalając przedmiotową ustawę nie przesądził następujących kwestii:

1. Czy stała cena jednostkowa zakupu energii z mikroinstalacji przysługuje za nadwyżkę energii czy za całą wytworzoną energię w mikroinstalacji?
2. Czy po przekroczeniu progu 300 MW dla instalacji o mocy do 3 kW oraz 500 MW dla instalacji pow. 3 do 10 kW cena stała cena jednostkowa zakupu energii z mikroinstalacji wskazana w art. 41 ust. 10 lub 15 przestaje obowiązywać dla wszystkich mikroinstalacji czy tylko dla nowych, które powstały po przekroczeniu ww. progu mocowego?
3. W jakim trybie odbywa się monitorowanie ww. progów mocowych i jaki podmiot jest za nie odpowiedzialny?
4. Brak w ustawie o OZE przepisów, co do sposobu weryfikowania i trybu rejestracji działalności, jak również charakteru działalności opartej o system FIT;
5. Brak w ustawie o OZE przepisów uwzględniających konieczności zwymiarowania instalacji na tzw. potrzeby własne odbiorcy – prosumenta w przypadku korzystania z systemu cen gwarantowanych?
6. Postanowienia przepisów art. 41 ust. 10-18 są nieprecyzyjne i pozostawiają wiele możliwości interpretacyjnych, tj. brak pewności czy chodzi o moc jednej, czy też kilku mikroinstalacji liczonych łącznie, czy moc elektryczną, czy też moc przyłączeniową, czy może wreszcie moc znamionową urządzenia, instalacji lub sieci, czy też moc inwertera?
7. Uwagi do art. 41 ust. 11 i 16 wskazują, że sprzedawcy zobowiązanemu przysługuje prawo do pokrycia strat wynikłych z tytułu zakupu energii elektrycznej po cenach gwarantowanych. Przepisy te nie określają jednak trybu ich pokrycia. Przepisy odsyłają do przepisów właściwych wyłącznie dla OREO SA.
8. Zgodnie z art. 41 ust. 12 i 17 taryfy gwarantowane dla instalacji odnawialnych źródeł energii o mocy do 3 kW obowiązują do momentu, gdy łączna moc oddawanych do użytku źródeł nie przekroczy 300 MW lub 500 MW w przypadku mikroinstalacji do 10 kW. Ustawa jednak nie wskazuje, jaki podmiot, w jakim trybie i na jakiej podstawie ma kontrolować/monitorować aktualny stan mocy zainstalowanej w poszczególnych instalacjach – ma to wpływ na publicznoprawny obowiązek zakupu.
9. Brak podstaw prawnych w ustawie o OZE, co do ustalenia, czy mikroinstalacja funkcjonuje w oparciu o system net-meteringu i art. 4 ustawy, czy też systemu FIT, wpływał będzie na brak możliwości realizacji obowiązku zakupu energii z instalacji OZE, który jest obowiązkiem o charakterze publicznoprawnym, przez podmiot zobowiązany (sprzedawcę zobowiązanego).
10. Liczne uwagi i wątpliwości o charakterze prawnym i regulacyjnym. Ustawa nie definiuje pojęcia „nowobudowanej instalacji”, niezrozumiałe jest posłużenie się w art. 41 ust. 11 pojęciem „oddania do użytkowania”. Zakres poprawek stoi w sprzeczności z przepisami ustawy – Prawo budowlane, itd.
11. Treść sformułowań w art. 41 nie pozwala na realizację rozwiązań pro-obywatelskich, brak konsekwencji w posługiwaniu się jednolitym zakresem pojęciowym - w ustawie wsparcie przysługuje przez 15 lat, który to okres liczony jest od „pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej”. Trudno jest zatem zrozumieć, dlaczego w przypadku instalacji, o których mowa w art. 41 ust. 10 i 15, okres ten liczony jest w sposób odmienny tj. od momentu „oddania do użytkowania” danej instalacji.
12. Wady o charakterze konstrukcyjnym i konstytucyjnym delegacji ustawowej dla Ministra Gospodarki nie pozwalają na wydanie akty wykonawczego.
13. Brak jednolitej i bezstronnej oceny skutków finansowych regulacji i oceny wpływu proponowanych rozwiązań na system finansów publicznych. Zmiana ustawy poprzez dostosowanie do Wytycznych KE i określenie nowych ram systemu wsparcia dla tej grupy podmiotowej (prosumentów wytwarzających energię w mikroinstalacji do 3 kW oraz od 3 do 10 kW mocy zainstalowanej elektrycznej) pozwoli w bardziej precyzyjny i zrozumiały dla adresatów norm prawnych sposób podejmować decyzje inwestycyjne oraz pozwoli na funkcjonowanie tych norm prawnych w obrocie prawnym.

Zakłada się, że dostosowanie stawek taryf stałych dla mikroinstalacji może doprowadzić do uzyskania oszczędności dla odbiorcy końcowego. Posługując się uproszczeniami (rozwój mikroinstalacji będzie następował przede wszystkim w oparciu o technologię energetyki słonecznej) i założeniami (łączny, nieprzekraczalny limit mocy zainstalowanej dla mikroinstalacji to 800 MW) można oszacować, iż dostosowanie stawek taryf stałych na potrzeby wymagań przepisów unijnych dot. pomocy publicznej, umożliwi osiągnięcie skumulowanych oszczędności w wysokości 144 900 000 zł.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Bez zmiany ustawy uchwalonej w dniu 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r., poz. 478) nie jest możliwe zaproponowanie działań innych, niż zmiany legislacyjne, których celem będzie zapewnienie możliwości funkcjonowania niektórych przepisów art. 41 w obrocie prawnym. Jest to zgodne z opinią Prezesa UOKiK, będącą załącznikiem do niniejszego materiału.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Odbiorcy końcowi energii elektrycznej	Wszyscy obywatele Polski		Dostosowanie kształtu systemu wsparcia do potrzeb i możliwości sektora prosumenckiego poprzez techniczne dostosowanie regulacji do Wytycznych KE. Wzrost opłaty OZE mającej na celu zapewnienie finansowania kosztów systemu wsparcia OZE.
Potencjalni inwestorzy	Ok. 200 tys.	Wyliczenia własne MG pozwalające na udział zainteresowanych inwestorów do progów mocowych (300 MW i 500 MW) zawartych w ustawie o odnawialnych źródłach energii. Wszyscy obywatele Polski w tym także przedsiębiorcy. GUS szacuje liczbę polskich firm na 3,5 mln. Liczba podmiotów płacących składki ZUS wynosi niespełna 2,3 mln. W Krajowym Rejestrze Sądowym znajduje się 290 tys. firm działających aktywnie, a według ewidencji działalności gospodarczej na koniec 2013 roku było takich firm 2,15 mln. Należy jednak przyjąć iż 1,95 mln firm działa w postaci indywidualnej działalności gospodarczej i spółek cywilnych. Z tej grupy ok. 500 tys. podmiotów to osoby fizyczne działające w postaci tzw. samozatrudnienia.	Dostosowanie kosztów systemu wsparcia OZE bazującego na systemie cen gwarantowanych oraz skorelowanie go z wysokością opłaty OZE. Dostosowanie do Wytycznych KE. Uniknięcie ryzyk regulacyjnych związanych z przyjęciem przepisów niezgodnych z Wytycznymi KE.
Urząd Energetyki	Regulacji		Monitorowanie rynku prosumenckiego.

NFOŚiGW			Konieczność dostosowania programów pomocowych (np. „Prosument”) do regulacji ustawy o OZE w zakresie pomocy publicznej wynikających z Wytycznych KE.
---------	--	--	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zmiany ustawy o odnawialnych źródłach energii został zwolniony z obowiązku przygotowania założeń do projektu ustawy. Przygotowany projekt regulacji zostanie poddany konsultacjom społecznym w ramach procedury legislacyjnej.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Źródłem finansowania odnawialnych źródeł energii w Polsce, niezależnie od proponowanych zmian pozostaną odbiorcy tej energii.
---------------------	---

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Regulacja poprzez zmianę o charakterze technicznym pozwoli na zapewnienie kontynuacji rozwoju rynku prosumenckiego. Stawki taryf stałych zaproponowane w regulacji zostały wyznaczone w sposób uwzględniający spójność regulacji z unijnymi przepisami dotyczącymi pomocy publicznej. Powyższe oznacza, iż dopuszczalny poziom pomocy na jednostkę energii elektrycznej powinien uwzględniać realne uśrednione koszty wytwarzania energii elektrycznej z danego źródła OZE, a także poziom rynkowych cen energii elektrycznej. Zaproponowane w projekcie regulacji podejście umożliwia dynamiczny rozwój rynku prosumenckiego w oparciu o zrównoważone kryteria, które bazują na lokalnie dostępnych zasobach, z jednoczesnym przeciwdziałaniem występowaniu nadwsparcia, co jest kluczowe z punktu widzenia sprawiedliwości społecznej i utrzymania konkurencyjności polskiej gospodarki.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	
W ujęciu pieniężnym	duże przedsiębiorstwa	jw.	jw.	jw.	jw.	jw.	jw.	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	jw.	jw.	jw.	jw.	jw.	jw.	Skutki
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	jw.	jw.	jw.	jw.	jw.	jw.	Łącznie (0-10)
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Wpływ na odbiorców końcowych możliwy będzie do określenia, po ostatecznym ustaleniu modelu wsparcia instalacji prosumenckich i w konsekwencji dostosowaniu wysokości opłaty OZE do poziomu zgodnego z Wytycznymi KE. Ostateczny kształt zmian ustawy uzależniony będzie od uwag wykazanych w procesie konsultacji społecznych oraz uzgodnień międzyresortowych.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wpływ na odbiorców końcowych możliwy będzie do określenia, po ostatecznym ustaleniu modelu wsparcia instalacji prosumenckich i w konsekwencji dostosowaniu wysokości opłaty OZE do poziomu zgodnego z Wytycznymi KE. Ostateczny kształt zmian ustawy uzależniony będzie od uwag wykazanych w procesie konsultacji społecznych oraz uzgodnień międzyresortowych.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wpływ na odbiorców końcowych możliwy będzie do określenia, po ostatecznym ustaleniu modelu wsparcia instalacji prosumenckich i w konsekwencji dostosowaniu wysokości opłaty OZE do poziomu zgodnego z Wytycznymi KE. Ostateczny kształt zmian ustawy uzależniony będzie od uwag wykazanych w procesie konsultacji społecznych oraz uzgodnień międzyresortowych.						
Niemierzalne	Podsumowanie	<p>Celem niniejszego przedłożenia projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii jest dostosowanie, stosownie do uwag Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, przepisów ustawy o odnawialnych źródłach energii do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu oraz Wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014-2020 (Dz. Urz. UE seria C, Nr 200 z 28.06.2014, s.1), zwanych dalej „Wytycznymi KE”, oraz usunięcie wątpliwości interpretacyjnych (prawnych i redakcyjnych) związanych z brzmieniem niektórych przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r., poz. 478), w szczególności art. 41 ustawy, oraz zapewnienie możliwości funkcjonowania w obrocie prawnym tych przepisów, które dotyczą zasad wsparcia mikro wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) nie większej niż 3 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej hydroenergię, energię wiatru na lądzie lub energię promieniowania słonecznego, b) większej niż 3 kW i nie większej niż 10 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, biogaz pozyskany z oczyszczalni 						

ścieków, hydroenergie, energię wiatru na lądzie lub energię promieniowania słonecznego.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Regulacja ma charakter wtórny wobec rozwiązań przyjętych w ustawie o odnawialnych źródłach energii. Wpływ rozwiązań ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz rynek pracy został wskazany w Ocenie Skutków Regulacji ustawy o odnawialnych źródłach energii.

Bez zmiany ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r., poz. 478) nie jest możliwe zaproponowanie działań innych, niż zmiany legislacyjne, których celem będzie zapewnianie możliwości funkcjonowania niektórych przepisów art. 41 w obrocie prawnym.

Dynamiczny rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii przyczyni się do rozwoju rodzimych przedsiębiorstw dostarczających urządzenia na potrzeby energetyki odnawialnej. Powyższe może mieć istotny wpływ na zwiększenie konkurencyjności polskiej gospodarki, biorąc pod uwagę fakt, iż przedmiotowy sektor gospodarki opiera się na dostarczaniu innowacyjnych produktów (np.: urządzenia OZE).

Projektowana regulacja jest podstawą do zapewnienia kontynuacji rozwoju rynku prosumenckiego.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

Bez zmiany ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r., poz. 478) nie jest możliwe zaproponowanie działań innych, w tym także poza legislacyjnych, dla rozwiązania ww. problemów, niż zmiany legislacyjne, których celem będzie zapewnianie możliwości funkcjonowania niektórych przepisów art. 41 w obrocie prawnym.

9. Wpływ na rynek pracy

Regulacja ma charakter wtórny wobec rozwiązań przyjętych w ustawie o odnawialnych źródłach energii. Wpływ rozwiązań ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz rynek pracy został wskazany w Ocenie Skutków Regulacji ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r. poz 478).

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu	Projektowana regulacja jest podstawą do zapewnienia kontynuacji rozwoju rynku prosumenckiego.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Projektowana regulacja będzie obowiązywała od 1 stycznia 2016 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ewaluacja nastąpi w oparciu o dane pozyskane z monitoringu URE i danych pozyskanych od OREO SA.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	

